

ชื่อเรื่อง : การเปรียบเทียบปัจจัยในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ที่ใช้เวลาในการศึกษาไม่เกิน 4 ปี และมากกว่า 4 ปี

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. ชาญชัย อินทรประวัตติ และคณะ

ปีที่จัดพิมพ์ : 2548

แหล่งทุน : ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทคัดย่อ

งานวิจัยสถาบันเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทแรกเป็นปัจจัยในตัวนักศึกษาเอง ซึ่งได้แก่พฤติกรรมในการเรียน กับพื้นฐานความรู้จากระดับมัธยมศึกษาทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และประเภทที่สองคือปัจจัยนอกตัวนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ทักษะและพฤติกรรมของผู้สอน กับระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษามีผลการเรียนดีและคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาภายในเวลา 4 ปี จำนวน 131 คน และนักศึกษามีผลการเรียนพอใช้ได้และใช้เวลาในการศึกษามากกว่า 4 ปีแล้ว จำนวน 255 คน ตัวแปรที่ทำการศึกษาได้แก่ สัมฤทธิ์ผลในการเรียน สาขาวิชา และเพศของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษา กับแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของทักษะและพฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนกับระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาเอง

ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษามีผลการเรียนดีและใช้เวลาเรียนไม่เกิน 4 ปี มีผลการเรียนในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ดีกว่านักศึกษาที่ใช้เวลาเรียนมากกว่า 4 ปี และมีผลการเรียน อยู่ในระดับพอใช้ โดยเฉพาะในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเพศพบว่านักศึกษาหญิงมีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาดีกว่านักศึกษาชาย สำหรับในเรื่องพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษานั้น ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษามีผลการเรียนดีและมีแนวโน้มที่จะสำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปี มีพฤติกรรมในการเรียนที่เหมาะสมกว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนพอใช้และใช้เวลาเรียนมากกว่า 4 ปี ปัจจัยต่อไปคือปัจจัยที่เกิดจากลักษณะของผู้สอนซึ่งศึกษาจากความคิดเห็นของนักศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษามีความเห็นว่างปัจจัยด้านนี้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามาก โดยลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่นักศึกษาเห็นว่ามีผลสำคัญ 5 อันดับแรกได้แก่ ความรู้ในวิชาที่สอน ความสามารถในการอธิบาย ความสามารถในการตอบคำถาม ความสามารถในการกระตุ้นนักศึกษา และความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียน ปัจจัยสุดท้ายคือปัจจัยที่เป็นระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ซึ่งนักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่างปัจจัยด้านนี้ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามากใน 5 อันดับแรก ได้แก่ การมีสอบมากกว่า 2 รายวิชาในวันเดียว การจัดเวลาเรียนใน

คาบที่ยาวประมาณ 3 ชั่วโมงติดต่อกัน การจัดสอนในระบบ 3 ภาคการศึกษา จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรมี
มาก และการจัดทำกำหนดการเปิดสอนของรายวิชาที่บังคับเรียน

นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยว่า อาจารย์ควรประพฤติตนให้เหมาะสมในแง่ของ
ความเป็นครู ไม่ควรมีตารางเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงเวลาที่ดึกกว่า 20.00 น. และอาจารย์ที่สอนใน
รายวิชาที่มีนักศึกษาสอบตกมากกว่า 50% ควรพิจารณาทบทวนการสอนของตนเอง

คณะผู้วิจัยได้เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมีการทำความเข้าใจกับคณบดี หัวหน้าสาขาวิชา และ
อาจารย์ผู้สอน ในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัจจัยในตัวอาจารย์ผู้สอน และปัจจัยที่เกิดจากระบบการเรียนการ
สอนของมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา สำหรับพฤติกรรม ในการเรียนที่ไม่
เหมาะสมของนักศึกษานั้นควรมีการฝึกทักษะและปลูกฝังทัศนคติต่อการเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและ
ต่อเนื่อง